

Василь Мартинович Кичак — доцент кафедри електронних приладів. Науково-педагогічну діяльність він поєднує з активною роботою в головній групі народного контролю. Керівник сектора побуто, торговельно-обслуговування і роботи з листами громадян бере безпосередню участь в перевірках, рейдах,магається усунення виявлених недоліків.

3 КОМП'ЮТЕРОМ — НА „ТИ“

Так ставиться сьогодні питання про оволодіння кожним студентом електронно-обчислювальною технікою, причому на високому професійному рівні. Зі знаннями справи він покликаний вести предметний діалог з ЕОМ при розв'язанні управлінських, техніко-технологічних і конструкторських завдань.

Не в стороні від цієї актуальної вузівської проблеми стоять і народні контролери. І хоча за офіційними даними ВПІ займає перше місце в системі технічних вузів УРСР по насиченості обчислювальною технікою, однак, як показують неодноразові перевірки, безперервність навчання студентів на ЕОМ досі ще не відповідає вимогам реформи вищої школи. А однією з причин такого становища є чизький ККД комп'ютерів через їх несправність.

Судить самі: з 323 одиниць ОТ (без мікрокалькуляторів) 118, тобто більше третини, стоять «на приколі», що, звичайно, гальмує навчальний процес. В наявності є лише 53 методичні посібники. Згідно нормативів у нас повинно бути 270 робочих місць, а фактично є 229 або 84 проценти від потрібної кількості. Студенти окремих груп тижнями не мають змоги спілкуватися з ЕОМ. Так повисає у повітрі ідея наскрізного комп'ютерного навчання.

І не безпідставно тільки

в першій половині минулого року бюро головної групи НК двічі обговорювало стан підготовки студентів на ЕОМ, просило ректорат вжити невідкладних заходів по поліпшенню їх використання, особливо при курсовому і дипломному проектуванні, розв'язанні задач з НДР і народному господарстві, і, нарешті, в кінці грудня знову повернулося до цього злободенного питання. Збігував проректор по навчальній частині М. М. Шкодіна.

Зараз в інституті вже розроблено систему безперервної підготовки студентів в галузі обчислювальної техніки. Нею передбачено визначення потрібного рівня знань студентів з ОТ на кожному курсі і по конкретній навчальній дисципліні, повне технічне, програмне і методичне забезпечення занять. Є заходи по підготовці необхідної кількості викладачів і співробітників інституту для навчання майбутніх інженерів користуванню комп'ютерною технікою.

Бюро головної групи НК прийняло до уваги заповнення тов. Шкодіна М. М., що програма безперервної підготовки студентів і наскрізного застосування ЕОМ буде неухильно виконуватися. А як? Про це свідчитимуть наступні перевірки.

В. ДЕМЕШКО,
голова бюро головної групи народного контролю.

Міськвиконком повідомляє

Виконком міської Ради народних депутатів повідомляє, що четверта сесія міської Ради народних депутатів двадцятого скликання відбудеться 27 лютого 1988 року о 10-й годині в сесійному залі міськвиконкому, що по вулиці Леніна, 63.

На розгляд сесії виносяться питання: Про стан і заходи по поліпшенню забудови міста в світлі вимог XXVII-го з'їзду КПРС і наступних партійних документів.

Звіт постійної комісії міської Ради по соціалістичній законності і охороні державного і громадського порядку.

Повідомлення і зауваження на сесію просимо надсилати на адресу виконкому міської Ради народних депутатів — 287100, м. Вінниця, вул. Леніна, 63, міськвиконком. Дзвонити по телефонах: 2-58-82 — управління головного архітектора, 2-40-12 — управління капітального будівництва, 2-37-95 — планова комісія, 2-07-97 — оргвідділ міськвиконкому.

Виконком міськради.

Газета видається з лютого 1981 року.

За інженерні кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ, ТАКОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 5 (289)

П'ЯТНИЦЯ, 5 лютого 1988 року.

Виходить раз на тиждень

ВРЕКТОРАТІ

1-го лютого відбулося чергове засідання ректорату, на якому обговорено стан контролю за ходом екзаменаційної сесії і готовність факультетів інституту до нового навчального семестру. Відзначено, що проведеними ректоратом і учбовим відділом перевірки виявлено ряд істотних недоліків. Чимало студентів перших курсів не допущені до складання екзаменів через не своєчасну здачу заліків. Так, по інженерній графіці не допущено 35 чоловік, фізиці — 29 і стільки ж по фізичному вихованню, по основах теорії електричних ланцюгів — 13. Керівникам означених вище кафедр вказано на недостатню організаційську роботу, послаблену вимогливістю викладачів до студентів в дотриманні ними строків здачі заліків, визначених розкладом занять.

Наголошено на необхідності посилення контролю за підготовкою до екзаменів, успішністю студентів з боку органів студентського самоврядування — факультетських профбюро, студрад, активізації їх діяльності, особливо в сесійний період, як найбільш напружений в навчальному процесі. За таких умов, відзначалося на

засіданні, зростає роль, вплив і відповідальність громадських організацій інституту, покликаних надавати дієву і конкретну допомогу деканатам в забезпеченні організованого проведення екзаменаційної сесії, поліпшення її якісних показників.

З метою посилення активності студентів в навчанні у наступному семестрі визначено доцільним провести після канікул спільні профспілкові і комсомольські збори на всіх курсах інституту.

В обговоренні питань, внесених на засідання ректорату, взяли участь: ректор інституту І. В. Кузьмін, проректори М. М. Шкодіна і М. Є. Іванов, декани факультетів: обчислювальної техніки Ю. С. Данилюк, енергетичного — Д. Б. Налбанда, інженерно-будівельного — М. Ф. Друкований, машинобудівного — Б. Ф. Ліщинський, заступник декана ФАМ — В. С. Васюра, заступник голови профкому В. Бондар, заступник секретаря комітету ЛКСМУ В. Чернікова.

Заслухано інформацію проректора по АГЧ О. І. Таранухи про будівництво нового гаражно-го приміщення.

Увага: йде сесія!

ЗАСЛІН БЛАГОДУШШЮ!

Як декан факультету, особисто я не є прихильником надмірного контролювання і інспекційного нагляду за тим, як проходять екзамени в групах, на курсах, мовляв, аби щось не трапилось. Ставка на довіря екзаменатору, його асистенту, їх добросовісність і об'єктивність — ось що керує мною в подібних випадках, коли доводиться цікавитись ходом екзаменаційної сесії.

На цій, що зараз проходить, я відвідав групи, які складали екзамен Г. І. Бунтарю — по фізиці, Д. Т. Ободнику — по теорії і проектуванню обчислювальних машин, Ю. О. Ільницькому — по вищій математиці. Заходив і до інших колег. І що ж?

Крім обстановки доброзичливості та спокійної, ділової розмови викладачів зі студентами, справедливої оцінки їх знань, в око, як кажуть, нічого не потрапило. Такий настрій, відверто кажучи, мене радує. Він створює у процесі навчання вивченість у студентів в об'єктивності викладачів. А це багато значить не лише

тоді, коли першо — або п'ятикурсник віч-на-віч веде діалог зі своїм наставником за екзаменаційним столом, але ще задовго до сесії, коли йде нагромадження знань з предмету.

Та власні спостереження, їх аналіз і узагальнення свідчать і про інше. Семестр, що зараз завершується, для студентів молодших курсів був коротким. Частина навчального часу оприбуткувалася на сільськогосподарські роботи. І тому, звичайно, кафедри почали форсувати програму занять, поскільки обсяг матеріалу залишився незмінним, а вимоги до глибини і повноти викладу стали більш жорсткими. І ось за таких умов, коли потрібні подвійні зусилля з боку студентів, чимало з них на цей раз не відмовилися від шкідливого навіювання минулих років.

Справа у тому, що й сьогодні поки що діє примат так званої «сто процентності». Беззастережно висить над кафедрою той злополюсний бал, по якому і досі вимірюється і якість, і інтенсивність, і професійний

рівень роботи викладача, а вкупі з ним — і сумління студента.

А між тим, студентські роки — це насамперед постійна, напружена інтелектуальна робота, повсякденне збагачення знаннями. Це роки морального, духовного і розумового злету молодого людини. Але його можна досягти лише працею душі, виявом волі, стремлінням до досконалості...

Недавно заглянув в читальні зали нашої бібліотеки. Навіть в сесійні дні вони пустували. І згадалися роки мого студентства, які припали на 50-ті, черги «одноразників» в бібліотеку, довгі списки нетерпляче бажаних прочитати книжку популярного автора.

Побував в гуртожитках. У робочих кімнатах — ані душі. Годинник показував опів на дванадцять, а в кімнатах 227, 229, 333, 329, що розміщені в гуртожитку № 1, ніхто з жильців ще не проснувся. Виявилось, що тамтешні господарі не сиділи за конспектами, а слухали музику до трьох годин ночі...

Дивувала безпечність, безініціативність не тільки ординарних студентів, а й їх лідерів — групкомсоргів, профоргів, членів студкомів, керівників учбових секторів і т. д.

Питається? Кому, як не виборному активу особистим прикладом, живим словом класти край такому недоволеному благодушню, легковажній безтурботності, соціальній інфантильності.

Наш вуз, як мені здається, поки що формально фігурує серед тих, де запроваджено студентське самоврядування. Не чуо твердого голосу вузівського комсомольського комітету, не сачу корисних, а головне — конкретних справ низових комсомольських організацій, жевріють профбюро факультетів, зачалися студкоми... Хто-хто, а ці органи студентського самоуправління потребують докорінної перебудови. Бо їх вплив на життя студентської громадськості, як це свідчить нинішня екзаменаційна сесія, не витримав критики.

Ю. ДАНИЛЮК, декан факультету обчислювальної техніки, доцент.

До 70-річчя Збройних Сил СРСР

ВИЗВОЛЯВ РІДНИЙ КРАЙ

В літописі 64-ої окремої гвардійської тричі орденносною танкової бригади, якою в роки Великої Вітчизняної війни командував двічі Герой Радянського Союзу гвардії полковник І. Н. Бойко, багато славних бойових діл. Спочатку командир 69 танкового полку, а згодом — комбриг, він разом з побратимами по зброї визволяв од німечко-фашистських окупантів сотні населених пунктів, в тому числі й своє рідне село Жорнище, що в Іллінецькому районі нашої області. Нині тут стоїть бронзове погруддя Івана Никифоро

ровича. Це — на честь його подвигів і заслуг перед Радянською Батьківщиною.

Нижче розповідається, як танкісти ушлявленою героєю боями оволодівали селами і містами Поділля наприкінці 1943-го і на початку 1944-го років. В основу матеріалу взято особисті спогади І. Н. Бойка, з якими він ділявся з автором цих рядків.

...О восьмій годині ранку 28 грудня 43-го він віддав

наказ: атакувати ворога в Козятині й на залізничному вузлі. Виконуючи його, танкові роти старших лейтенантів Сулими, Пуклакова і капітана Науменка блискучо перерізали залізницю Козятин — Вінниця, паралізували дії ворога в місті, взявши штурмом коммандатуру гітлерівців поблизу вокзалу, і водночас зайняли оборону в бік Бердичева, щоб не допустити підходу звідтіля німецьких резервів.

Всього за годину 69-й гвардійський танковий полк завдяки раптовості, рішучим діям у наступі оволодів Козятином. Одним з перших успішно виконав наказ взвод старшого лейтенанта Філатова. Вогнем і гусеницями, пробиваючи собі дорогу, він височив на залізничний переїзд. В цей час ешелон з боєприпасами

Закінчення на 2-й стор.

ЗАСЯЮТЬ ЮВІЛЕЙНІ МЕДАЛІ

Небагато залишилося часу до того дня, коли наші заслужені фронтовики, колишні командири частин, підрозділів і політпрацівники, а також ветерани Радянської Армії — колишні кадрові офіцери і з ними — воїни-інтернаціоналісти, які перебували в Афганістані, а нині є студентами ВПІ, прибувають до ряду своїх багатьох бойових відзнак, що сяють на мундирах, лацканках святкових піджаків, ще одну державну нагороду — щойно встановлену Президією Верховної Ради СРСР медаль «70 років Збройних Сил СРСР».

Звичайно, всіх не перерахувати. Але хто не знає декана передового в інституті енергофаку, професора Д. Б. Налбандяна! Та рідко хто з його вихованців здогадався б, що їх скромний і вимогливий Давид Бегларович — активний учасник Великої Вітчизняної війни. Сімнадцятирічним він стає солдатом, проходить ратний шлях від Куп'янська, що на Харківщині, до Братислави. Його груди прикрашають бойовий орден, багато медалей, до яких він додасть нинішню, ювілейну.

Медаль, прикріплену до колодки з червоною муаровою стрічкою, просмугованою символічними кольорами Армії, Авіації і Флоту, з гордістю носитимуть полковники у відставці Б. А. Земляков, Д. О. Юдін, майор у відставці С. А. Уліщенко.

Радісним стане цей день для студента 4-го курсу МБФ Василя Семенюка — кавалера ордена Червоного Прапора і медалі «За відвагу», безстрашного воїна-інтернаціоналіста. Так само, як для студента 1-го курсу ФАМ Сергія Макаруча і студента III-го курсу ІБФ Валерія Щербини, нагороджених за мужність в боях з душманами медаллю «За відвагу». А всього в інституті навчається понад 30 колишніх воїнів-інтернаціоналістів. Ювілейна медаль, якою вони будуть нагороджені, то ще одна почесна відзнака Батьківщини за заслуги перед радянським народом.

Р. АСАДОВ,
голова оргкомітету по підготовці і проведенню
70-річчя Збройних Сил СРСР, полковник у від-
ставці.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНА СИТУАЦІЯ...

ВИЗВОЛЯВ РІДНИЙ КРАЙ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

пасами вже набрав ходу, до підходу наших основних тікаючи на Вінницю. Філатов снарядом з гармати влучив у задній вагон, в якому знаходився тол. Загоготів страшенний вибух. Зразу ж за ним, здетонувавши, почали рватися боеприпаси. Вибуховою хвилею знесло башту з танка командира взводу. Екіпаж героїв загинув.

Тваринний жах охопив гітлерівців, котрі подекуди ще втримували опорні пункти. Без зброї, шинелей і головних уборів вони сипонули до залізниці, сподіваючись на якийсь порятунк. Але там командир полку виставив автоматників і танки.

Довгожданий час визволення для жителів Козятина настав. Літні і юні робітники, залізничники просили у Бойка зброю, ставали на охорону складів, допомагали вилучувати фашистів. Комполку в ці ж години розпорядився зайняти оборону навколо Козятина й утримувати місто

до підходу наших основних сил.

Десь опівдні ворог опам'ятувався. З району Комсомольська танкістів атакувало до полку його піхоти, підтриманого зенітками. Залізничний вузол щоразу зазнавав бомбувань літаків противника. Прямою наводкою били по танках гітлерівські зенітники. Бій тривав увесь день. Але білці і офіцери І. Н. Бойка трималися стійко. Надвечір до Козятина ввійшли підрозділи 21-ої мехбригади, до якої входив танковий полк Івана Никифоровича.

В Козятині полк знищив понад 400 гітлерівців, захопив 1600 автомашин, до 100 мотоциклів, 146 вагонів з боеприпасами, 11 складів з військовим майном і продовольством.

За героїзм і відвагу, рішучість, вміння командування полком при взятті Козятина І. Н. Бойко одержав тоді першу Золоту Зірку.

Після цих боїв полк отримав завдання наступати в напрямку Іллінці—Немирів—Вороновиця. В подальшому йому належало форсувати Південний Буг і повернути на Жмеринку. Танкісти просувалися по рідному краю свого командира. Село Жорнище, де він народився і провів перші юнацькі роки, поставало в уяві Івана Никифоровича не лише в ці дні. В подумках він повертався до отчого дому і в дні затишного відступу з-під західного кордону, в боях на Смоленщині, під Москвою, Калініном, на Курській дузі, в Белгородській — Харківській операції... І завжди тривожила думка: «Як ви там, тату і мамо, як ви, брати і сестри мої... Чи вистачило

вас зносити надлюдську наругу ворога?».

Виходячи з завдання частини, у Бойка реальною стала можливість особистої участі в боях за Іллінці, за рідне Жорнище...

...Ворог відступав на Гайсин і Вінницю. На станції Сорока полк відбив в загартуваних ешелон з борошном і два продовольчі склади. Розвідники доповіли, що в Жорнищі тихо, гітлерівців небагато. Вночі всі підрозділи полку зосередилися на околиці села Лугової, що за півтора кілометра від рідного села Бойка.

На світанку три танкові роти рушили на сусіднє село Іваньку, а четверта зі взводом автоматників — спрямувалася на північну околицю Жорнища.

Рухаючись в центрі головної колони, Бойко з офіцерами штабу, як тільки дорога звернула на Жорнище, змінив свій маршрут і на трофейному всюдиході повним ходом в'їхав у село, де вже перебувала одна його рота.

А ось і двір батьків, підполковник рвучко відчиняє двері, переступає поріг хати, а там пуста пусткою. Забігає у ванькирчик, на ослоні куняє стара немінна жінка в сірому дранті.

— Здрастуйте, мамо! З Новим щасливим роком вас! — випалив тремтливою скоромовкою Іван Никифорович. — А де тато, всі інші хатні?

— Невже це ти, Іванцю?! — кинулась вона на шию в обійми. Густо потекли материнські сльози. — Батько в погребі переховується. Там і твій брат — Роман, страшно на нього дивитися, нездужає.

Валом повалили родичі, сусіди, друзі дитинства. Тиснули руки, обіймали, всяк розпитував про своє, наболіле. Всі були зубожіло вдягнені, обличчя — землистого кольору, рухи в'ялі, мов після довгої тяжкої недуги.

От, нарешті, прийшов тато з Романом. В батька сини мішки під очима, брат — обрешканий, мовби водою налитий.

— Не сподівався, Іване, що зустрінемося, що доживу до цієї щасної години. Дай же розцілю тебе, місину, — спланив він скуппо, по чоловічому.

Пригощали не визволені, а визволителі, і тут з розмов біда стелилася покомом. Окупанти обібрали жорнищан до нитки, багатьох дівчат і хлопців на каторгу до Німеччини запропорили, коїли звіриний суд над комуністами, радянськими активістами, євреями...

З годину, не більше, побув підполковник Бойко з друзями і рідними. Думка про те, що за кілька кілометрів звідси і далі сичить, отруйно кусається як в передсмертній агонії, розлючений ворог одразу звела Івана Никифоровича на ноги.

— Будьте здорові, тату — мамо! Оживайте, односельці! Тепер вам саме час готувати, як до війни не розгледіли громадою отих поодиноких виродків, що з пупа гнулися перед фашистами. Ми — в бій, а ви — до роботи.

Короткими були благословення батьків і родичів, дружні напуття односельчан. Але ці щирі слова в пам'яталися йому до самого Берліна.

Д. БОРИСОВ.

Наше інтерв'ю

ДУМАЙТЕ, ДЕРЗАЙТЕ, ВИНАХОДЬТЕ

Державний комітет СРСР по науці і техніці, Держплан СРСР, Держкомітет по праці і соціальних питаннях, Мінфін СРСР і ВЦРПС наприкінці минулого року затвердили Положення про створення і забезпечення діяльності тимчасових творчих колективів (ТТК) по впровадженню в народне господарство перспективних розробок новаторів при науково-технічних товариствах, товариствах винахідників і раціоналізаторів.

Редакція попросила директора обласного Будинку техніки В. Б. ДЬАКОНОВА відповісти на запитання наших читачів, які надійшли останнім часом, з приводу створення таких творчих колективів, прокоментувати окремі пункти Положення щодо правового забезпечення їх діяльності.

РЕД. В чому полягають основні напрями роботи і принципи організації ТТК? З кого вони формуються? Порядок їх функціонування?

В. Б. Д. — Головне призначення ТТК — більш ефективно використання трудових ресурсів і творчого потенціалу трудящих. Їх діяльність націлена на прискорення впровадження у виробництво перспективних винаходів і високоефективних рацпропозицій, спрямованих на інтенсифікацію народного господарства. Створюються ТТК рішенням обласної ради науково-технічних товариств або галузевими правліннями, Будинком техніки. Во-

ни, як посередники, заключають на господарській основі договори на використання досліджень, розробок та інших послуг з державними підприємствами, об'єднаннями незалежно від їх відомчої підпорядкованості. В числі замовників можуть бути також кооперативи, приватні особи. ТТК формуються, як правило, із кваліфікованих спеціалістів, інженерів, економістів, наукових працівників, членів НТТ.

Тимчасовий творчий колектив здійснює свою діяльність на основі договорів підляда з радою, (правлінням) НТТ, або Будинком техніки, в яких визначається предмет покладеної ро-

боти, робочий стан, строки його виконання (не більше 12-ти місяців), спеціальні вимоги, порядок передачі і приймання виконаної роботи, взаємна відповідальність сторін та інші умови. Разом з тим, в обов'язки замовника входять забезпечення ТТК обладнанням, матеріалами, комплектуючими виробами, апаратурою, іншими послугами, необхідними для виконання робіт у відповідності з договорами, що їх заключила рада (правління) НТТ або Будинку техніки з замовниками робіт.

При цьому, зауважу, що члени тимчасових творчих колективів виконують розробки у вільний від основної роботи час. Участь їх в діяльності ТТК не є сумісництвом.

Оперативне керівництво ТТК здійснює керівник, який обирається на загальних зборах членів цього колективу і затверджується радою (правлінням) НТТ або Будинком техніки. Він є організатором роботи, несе повну відповідальність за її результативність. Щодо контролю за діяльністю ТТК, наданням йому науково-методичної до-

помогі, то цим займаються рада, правління НТТ, Будинку техніки.

Діяльність ТТК припиняється по закінченню строку дії договору або при достроковому якісному виконанні ним робіт, а також при отриманні негативного результату, встановленні нездатності членів ТТК виконати покладені на них завдання. Звичайно, таке закінчення дають експерти, комісія.

РЕД. — Багатьох, і це цілком зрозуміло, цікавить оплата праці членів ТТК, оплата виготовленої ними науково-технічної продукції, порядок фінансування робіт.

В. Б. Д. — Робота членів ТТК оплачується за рахунок коштів замовника, які передаються посереднику ради (правління) НТТ або Будинку техніки згідно господарському договору. Із загальної суми вилучаються витрати на сировину, матеріали, амортизацію оплати послуг сторонніх організацій, транспортні ви-

трати, витрати за користування кредитами банку, внески на держсоцстрах, прибутковий податок, а також відрахування посереднику за встановленими нормативами.

Розмір заробітку кожного члена ТТК визначається самим колективом. Критерії: кількість і якість праці, особистий внесок у створення прибутку. Щодо оплати продукції, послуг, виконаних ТТК в інтересах замовника, то вона здійснюється по договірних цінах, які обов'язково узгоджуються з замовником до початку робіт в залежності від їх ефективності, якості і строків.

РЕД. — Ясна річ, ви відповіли на основні запитання наших читачів, дали загальну уяву про тимчасові творчі колективи...

В. Б. Д. — Згоден. Більш широка інформація з питань діяльності ТТК буде представлена всім претендентам в члени ТТК на зустрічі з ними, яка відбудеться в обласному Будинку техніки 15 лютого о 18-й годині. Наша адреса: вул. Фрунзе, 2. Іхати трамваями № 1, 2, 3, 4, 6 до зупинки «Хімізавод». В разі потреби, даємо довідки по телефонах 3-46-42 або 3-52-08. Отже, запрошуємо всіх, хто бажає включитися в цікаву, новаторську і вигідну діяльність в складі ТТК, хто хоче дерзати, винаходити.

Ввечері

у гуртожитку

Цікавою і змістовною була конференція, присвячена Дню пам'яті В. І. Леніна, учасниками якої стали викладачі кафедри історії КПРС і студенти I-го курсу енергетичного факультету. Йшлося про ленінську теоретичну спадщину, життєвий шлях засновника Комуністичної партії і Радянської держави.

Такі зустрічі в гуртожитках стали вже традиційними. На попередніх, що відбулися раніше, енергетики-першокурсники мали змогу отримати кваліфіковані консультації, взяти участь в диспутах з проблем духовних інтересів молоді, комсомольського життя, діяльності неформальних об'єднань, з питань міжнародного становища, шляхів розвитку країни, які звільнялися від колоніалізму, та багатьох інших. Організаторами цих масових ідеологічних заходів є кандидат історичних наук Н. О. Гушнінцев, доцент М. О. Семенов, В. Д. Левченко, викладачі В. С. Буличов, О. В. Зінко та бюро ЛКСМУ курсу.

О. КОВЧАН,
секретар комсомольського бюро I-го курсу енергофаку.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.